

Oudejaarsavond 2018 - Psalm 91 Een schuilplaats.

Orde van dienst:

Welkom

Votum en zegengroet

Psalm 100

Gebed

Inleiding: een jaar voorbij.

Lezen: Psalm 91

Zingen: Psalm 91a uit het Nieuwe Liedboek – Wie in de schaduw Gods mag wonen.

Preek

Zingen: Psalm 91: 1

Herdenken - zingen:

Overlijden: LB 267: 1, 2 Zalig, die in Christus sterven.

Belijdenis: GK 62: Ik ben de weg, de waarheid en het leven.

Doop: Weerklank 318 Zie onze kinderen tot u gaan.

Gebed

collecte

NIB 416 Ga met God...

Zegen

Inleiding:

Vandaag hebben we met elkaar weer een baan om de zon afgelegd. Daar doen we ruim 365 dagen over. Onze zon draait ook zelf haar baan in ons sterrenstelsel de Melkweg. En ons sterrenstelsel is er weer zelf een van de miljoenen.

Ook dit jaar heeft onze Schepper onze schepping gedragen. Gaf hij zon en water. Werden er kinderen geboren. Mochten we geliefden, die stierven, in de aarde zaaien in het geloof, dat God een nieuw begin zal geven. Wie met de ogen van zijn hart terugkijkt, ziet zijn kracht en genade overal terug.

Tegelijk weten we dat we kwetsbaar zijn op onze kleine, blauwe planeet.

Ook kwetsbaar voor het kwaad, dat steeds weer onze wereld en ons leven binnenbreekt.

Kwaad dat verleidt. Verwondt.

We hebben een bewogen jaar achter ons.

Als **gemeente**. Als ik alleen al denk aan het sterven van Hannah. Of aan de verschillen, die er zijn in beleving van geloof en kerkdiensten. De gesprekken over de vrouw in het ambt.

Persoonlijk. Sommigen hebben mensen verloren. Anderen hebben te horen gekregen, dat zijzelf ziek zijn. Of **wereldwijd**. De demonstraties van de gele hesjes. De oorlogen. De aanslagen. De vluchtelingen. De grote zorgen over het klimaat. De vervuiling. De energiebronnen. De vele verslaafden.

Wat zijn we kwetsbaar.

Waar vinden we vaste grond? Bescherming?

Preek:

De psalm doet me denken aan vroeger.

Als jonge jongens gingen we de duinen in en maakten we hutten. Soms groeven we eerst wat kuilen en wat gangen in het zand en legden daar planken over heen. Op die planken gooiden we zand en takken. Niemand, die onze hut kon vinden.

Of we bouwden een hut van houten palen, planken en echte spijkers.

Dia.

Soms wel twee verdiepingen.

Het was heerlijk om dan samen in de hut te zitten. Met wat half afgebrande kaarsen hadden we licht.

Onze schuilplaats.

Daarover gaat Psalm 91: een schuilplaats.

Alleen nu niet in een gammel hutje, waar wind en regen tussen alle kieren doorwaait, maar bij God.

Bij de Allerhoogste. De Ontzagwekkende. Bij Jahweh.

Dus geen klein dorpsgodje of een beeldje, dat je in je zak steekt, maar bij de Schepper van alle sterren en sterrenstelsels.

Waar kun je beter schuilen dan bij Hem!

En dan wordt in mooie beelden over deze God, deze schuilplaats, geschreven.

Hij bevrijdt je uit het net van de vogelvanger.

Hij redt je van de dodelijke pest.

Onder zijn wieken vind je een toevlucht.

Zoals kleine vogeltjes bescherming vinden onder de vleugels van hun moeder.

Ik kwam een paar keer het verhaal over een brandweerman tegen.

Hij moest met andere brandweermannen een bosbrand blussen. Er waren veel huizen in de as gelegd.

Nadat het vuur bedwongen was, controleerde hij en zijn collega's of het vuur echt uit was en gingen ze nablussen. Ze liepen over het erf van een verwoeste boerderij. Tussen de smeulende resten lagen ook de verkoolde resten van een hen. De brandweerman schoof de zwartgeblakerde veren aan de kant met zijn laars en toen kwamen er vier kuikens levend en piepend onder de zwarte veren vandaan. De moedervogel had met haar vleugels en haar leven de kiekens tegen het vuur beschermd.

En zo gaat het verder in Psalm 91.

Je hoeft niet bang te zijn voor de duisternis van de nacht. En de pijlen van vreemde legers zullen jou niet treffen. Het kwaad zal je niet bereiken.

Er waken engelen over je. Je zult je voet zelfs niet aan een steen stoten. Leeuw en adder zul je vertrappen.

En er staat: "Open je ogen en zie hoe wie kwaad doen worden gestraft".

Wat mooi. Wat warm.

Ja, en tegelijk: wat moeilijk!

Want het leven is niet zo. Ook het leven van christenen niet. Ik zie hoe duizenden moeten vluchten voor geweld. Ik zie kinderen omkomen in de straten van Damascus. Ik zie ook christenen ziek worden. Ik zie de nood in de harten van homoseksuele christenen.

En ik zie maar weinig engelen.

Een mooie psalm hoor.

Voor oudejaarsavond. Om de pijn misschien wat te verzachten. Maar je hart blijft bloeden.

Te mooi om waar te zijn.

Wat moet ik met zo'n psalm?!! Wat bedoelt de Heilige Geest hiermee?

Om te beginnen is het goed om te zien, dat deze Psalm in het Oude Testament staat. In de tijd, dat de tempel nog in Jeruzalem stond. De tijd dat de priesters de offers brachten. Het avondoffer en het morgenoffer. De plek waar de HERE zelf woonde boven de ark. Tussen de vleugels van de engelen bovenop de ark.

Toen was de belofte van de HERE heel duidelijk: wanneer het volk naar Hem zou luisteren en de afgoden weg zou doen en Hem als hun God liefhebben, dan zou er vrede heersen in het rijk.

Geen vijand, geen ziekte, zou er kunnen binnendringen. Er zou vrede zijn en eten en drinken en vruchtbaarheid. Shalom.

Je zou het zo kunnen zeggen: in die tijd beschermde de HERE je voor het lijden.

Dichtbij God was het goed. Tastbaar goed. Een schuilplaats in een wrede wereld vol afgoderij en kwaad.

In onze tijd, de tijd van het nieuwe testament, is er geen tempel meer. Geen land van melk en honing waarin Gods kinderen veilig kunnen wonen.

Dat is nu anders.

God woont nu door zijn Geest in je hart.

Jezus zelf waarschuwt ons al, dat er in de laatste dagen veel lijden over de wereld zal komen. Aardbevingen. Ziekte. Oorlogen. Verleidingen. Vervolgeningen, omdat je Jezus volgt. De duivel gaat tekeer als een brullende leeuw.

Je ziet hem heel actief in alle verleidingen en vervolgingen.

In conflicten, die hij in gemeenten laat ontbranden.

Dia.

Je kunt het zo zeggen: in het Oude Testament, toen de HERE nog in de tempel woonde, beschermde Hij jou **voor** het lijden. Als een kind kon je letterlijk onder zijn vleugels schuilen. Tastbaar.

In het Nieuwe Testament, nu de HERE in je hart woont, bewaart Hij jou niet altijd **voor** het lijden, maar bewaart Hij je **in** het lijden.

Hij bewaart je ziel.

Hij zorgt dat je erdoorheen komt.

Paulus zegt het heel mooi: "Je bent door Jezus Christus geborgen in God".

Dia.

Jouw schuilplaats is in het hart van God zelf.

Dat is wel wat anders dan een wankel hutje in de duinen!

In Romeinen 8 gaat het veel over het lijden. Over de diepe pijn in de schepping. Over de zinloosheid en het sterven. Die is er blijkbaar. Ook als christen word je niet voor het lijden bewaard.

Soms wel.

Engelen bevrijdden Petrus uit de gevangenis.

En in onze dagen horen we wonderlijke ervaringen van Moslims, die in hun nood een engel of Jezus zelf ontmoeten.

Maar dit zijn vaak als de stralen van de zon die even door de wolken heen breekt. Zo weet je dat achter de wolken de zon schijnt. God is er. Jezus komt een keer terug om iedereen te bevrijden!

Maar vaker ervaren Gods kinderen de pijn van dit leven.

Soms overlijden ook kinderen van God heel jong.

Maar, zegt Paulus dan, "niets in dit leven zal je kunnen scheiden van Gods liefde, die door Jezus zo duidelijk voor ons is".

Dia.

Vooraf aan het kruis heeft Jezus laten zien, dat Hij het lijden en de dood kent. Hij werd erin geboren en wil ons daarvan verlossen.

De Vader verbindt jou aan Christus en door Hem te volgen kom je in zijn Koninkrijk.

Jezus zelf zei dat al: "In het huis van mijn vader zijn veel woningen". Er wordt op ons gerekend.

In dat nieuwe land van melk en honing.

Nog een ding.

In Psalm 91 klinkt een grote intimiteit.

Als je in de schaduw van God schuilt, dan moet je wel heel dicht bij hem komen. Zoals je vlak naast iemand moet lopen om in zijn de schaduw te lopen.

En als een vogel onder de vleugels van de moedervogel wil schuilen, dan moet dat vogeltje wel erg dicht tegen die moedervogel aan kruipen.

Deze psalm gaat dus ook over nabijheid. Over schaduw en vleugels.

Daarom leert Jezus ons ook om "Abba, Vader" tegen de Almachtige te zeggen. Hij wil wonen in ons hart en ons daar troost geven en zekerheid en vrede.

Dat betekent, dat je je hart ook voor God open moet zetten. En voor zijn beloften.

Want Psalm 91 is geen tekst, die je als een soort van contract of claim voor Gods voeten kan gooien.

Zoals je bij de klantenservice van Mediamarkt even je geld terug kunt vragen, als je laptop niet werkt.

Nee, Psalm 91 is een uitnodiging, een oproep: leef dicht bij deze God.

Open je hart voor hem en ontvang de vrede die hij je geeft.

We weten niet wat het komende jaar ons gaat brengen. We weten wel waar we kunnen schuilen.

En we weten, dat als God ons uit dit leven wegroept, we een plekje hebben in het Vaderhuis.

Leef ook het komende jaar dichtbij Hem.

Bij de Allerhoogste. De Ontzagwekkende. Dan bent u veilig.

Amen.